

Karta

öfver

Stora Lobergs Grufva

Silfbergs socken, Kopparbergslän

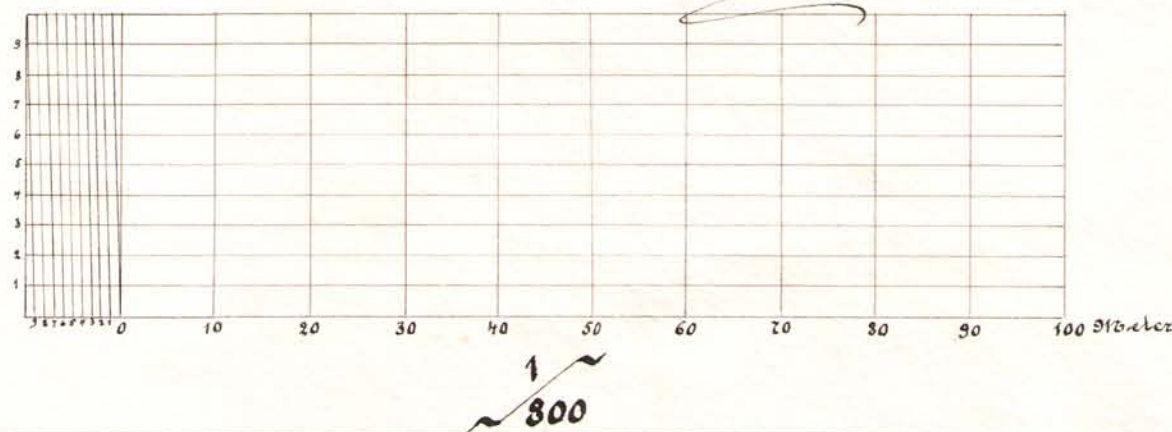
upprättad efter egna mätningar, afslutade den

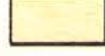
14:12:1901.

af

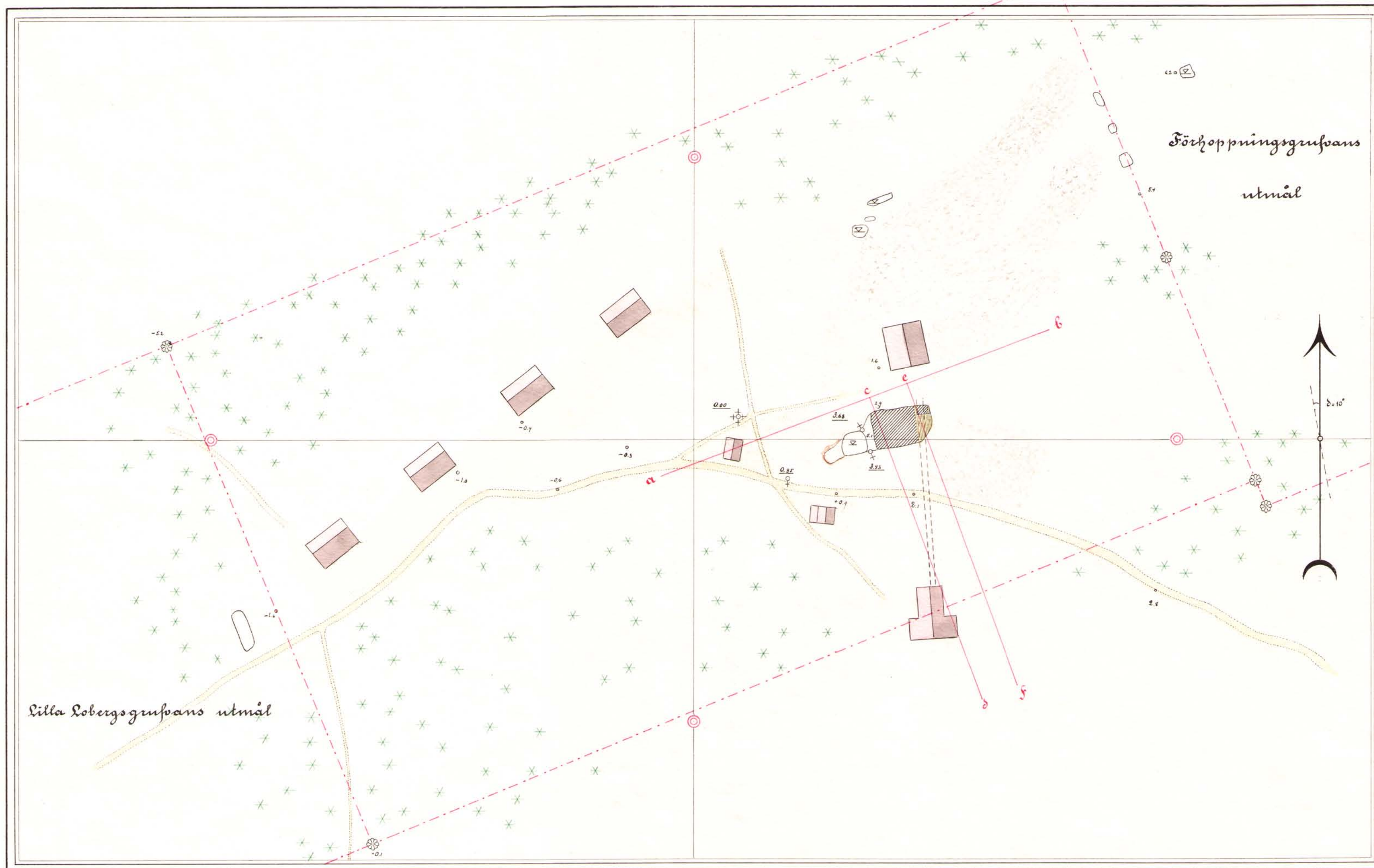
Th. Dahlblom

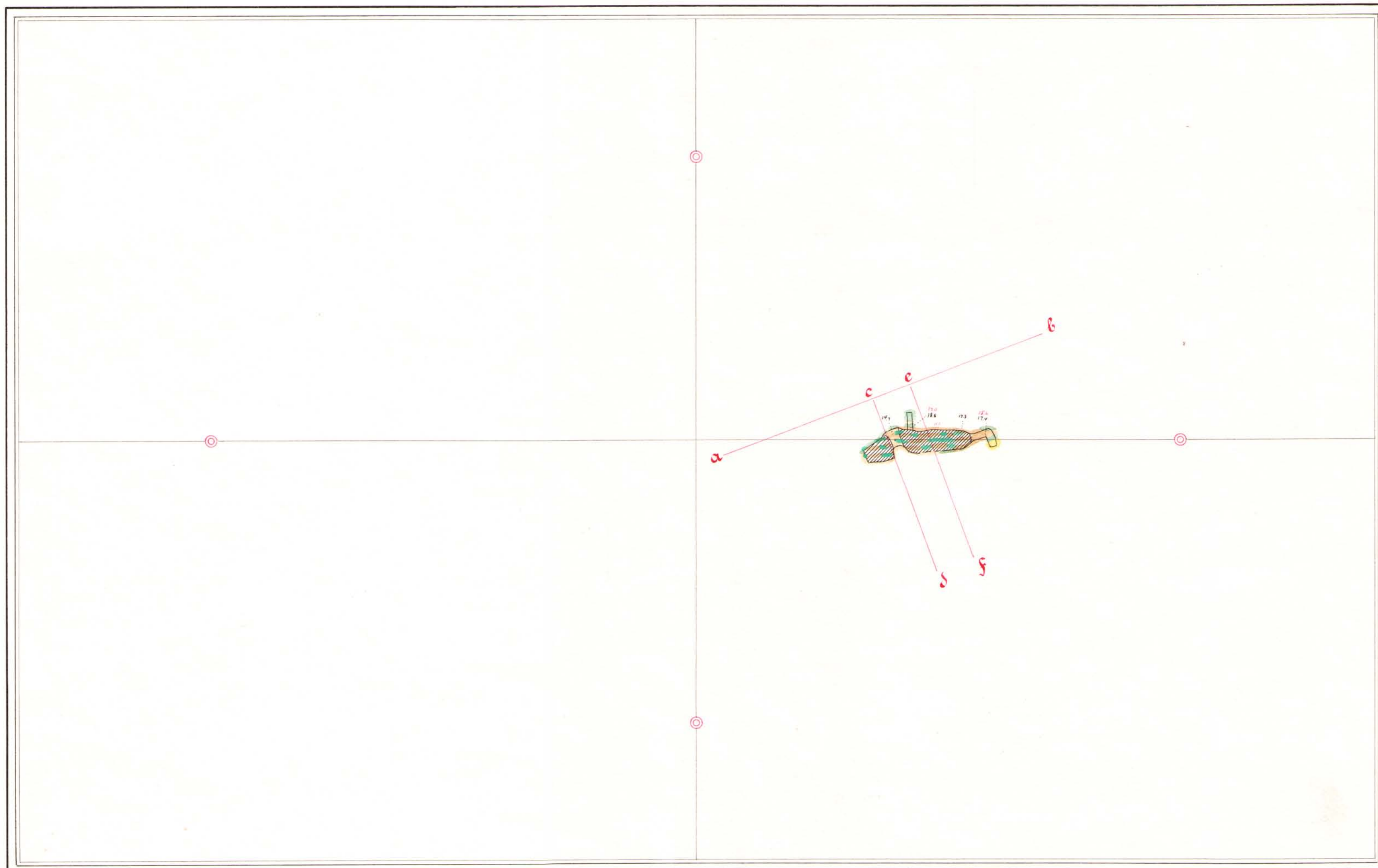
 Kopparmalm
 Magnetkis
 Zinkmalm

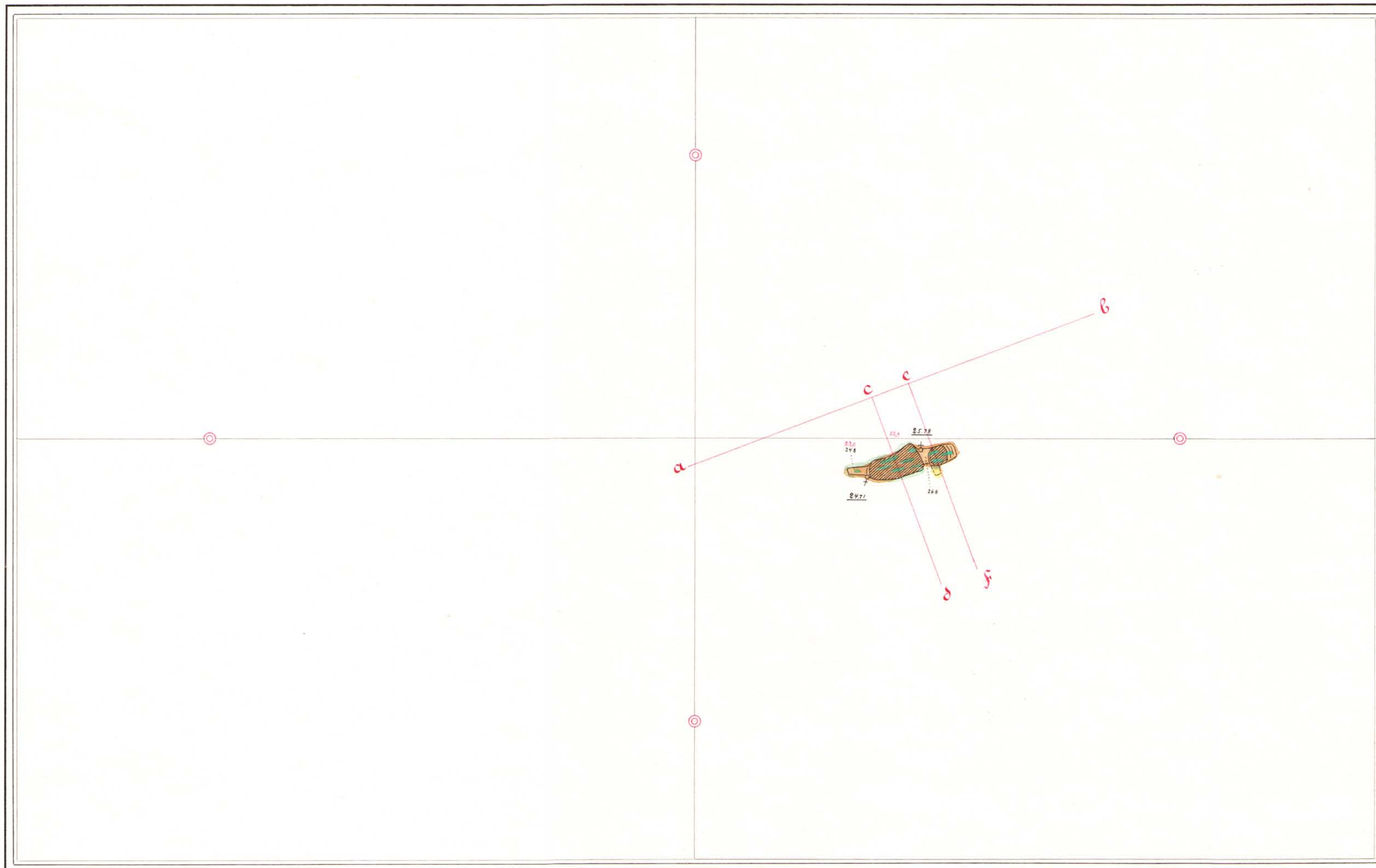

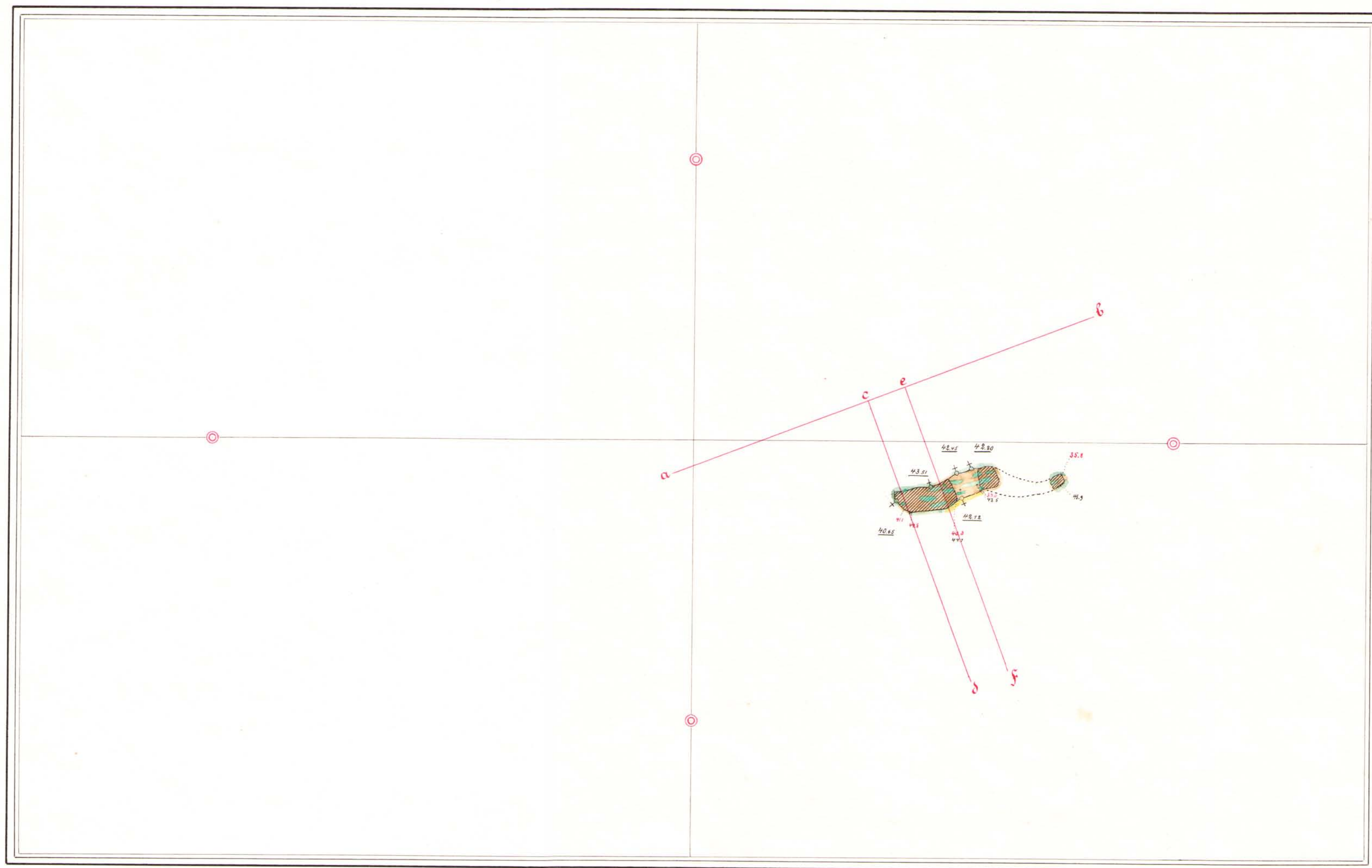
Lagerart
Granulit
Diabas

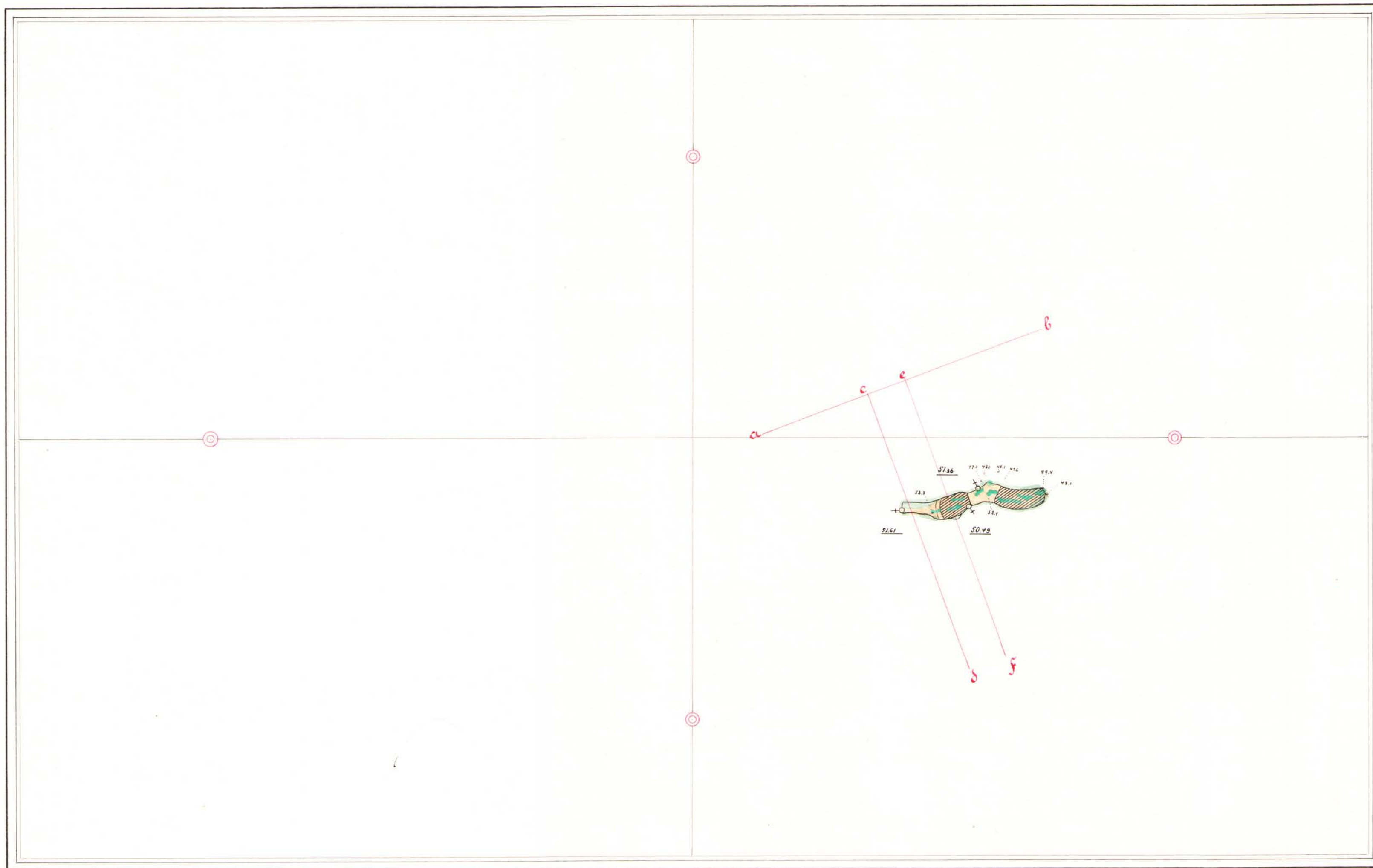
N° 508.

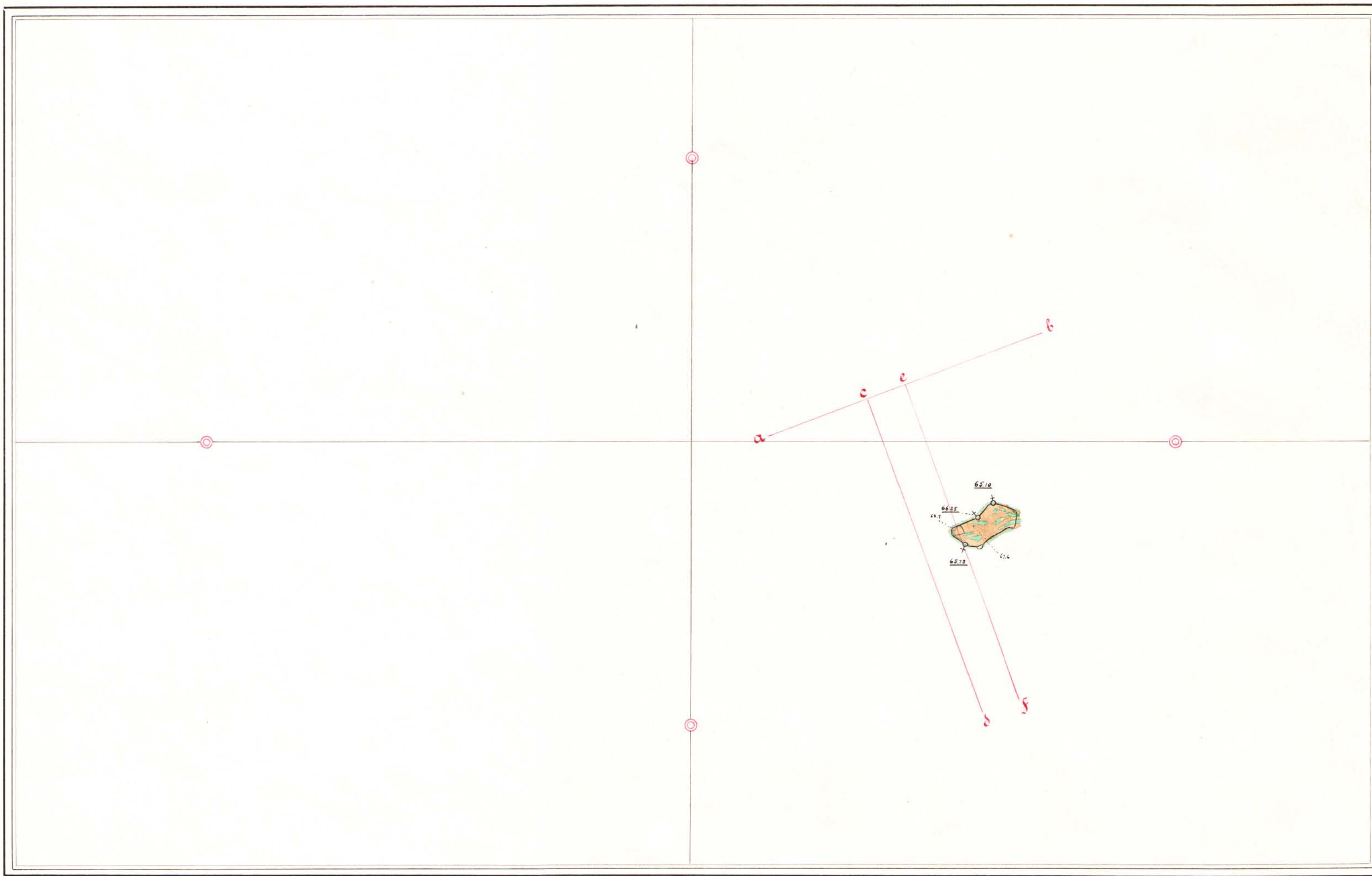

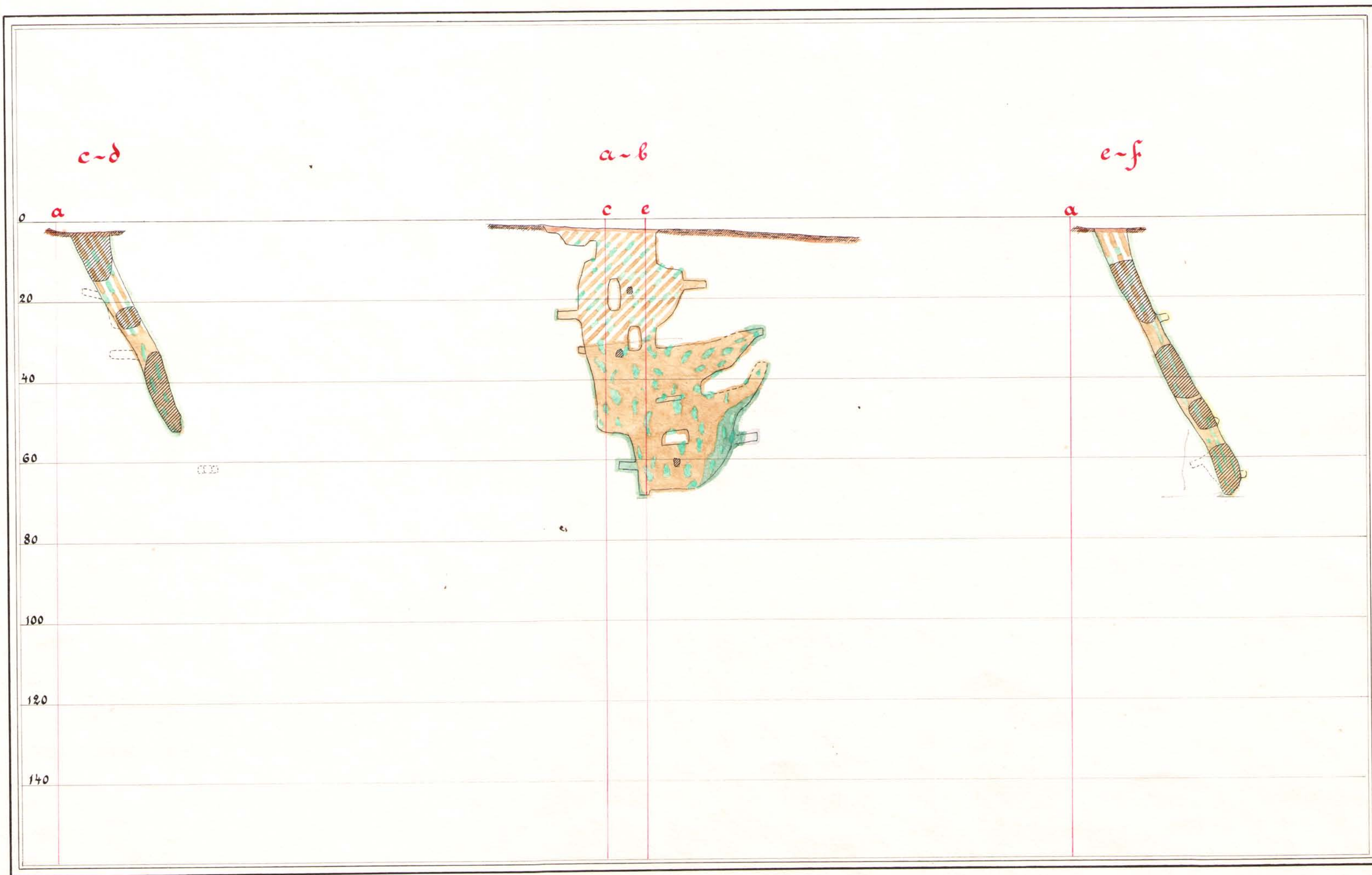

Beskrifning
till karta öfver Stora Löbergegurfran.

Stora Löbergegurfran lär hafva upptagits i början af 1800-talet, då för malmens tillgodogörande en mindre kopparkytte, benämnda Västerviks kopparverk, uppfördes nära Rusegården, 2 km. från gurfran. Efter att i flera år hafva försvarsvis arbetats af nuvarande egaren, Gröschandlaren A. Kihlström i Göteborg, lömdes gurfran våren 1899, och bytning i densamma började. Gurfran var då omkring 30 m. djup. Under år 1899 utvanns och uppfördes 1000 ton 100 ton kopparmalm och under år 1900 ut, uppfördes 4000 ton 730 ton kopparmalm. Malmen, som är synnerligen lättmält och lämplig såsom beskickningsmalm, skredes till en halt af 2% koppar och förbrukas i Näsvärbergs kopparverk.

Fyndigheten, som är belägen 5 km. sydväst om Åster Lijbergs gurfvor och på ungefär samma ställe som dessa, utgöres af en stor lins af magnetkis med något fluspat och kopparkis, inlagrad i granulit. Närmast fyndigheten utgöres bergarten af hornblendegrannulit med kopparkis och svafvelkis, men öfvergår så småningom från dylikt lager-art till lins granulit.

Omkring 40 å 45 m. åt liggandet från kopparsyndigheten finnas några skärpningar, hvori något inblandade anträffats. En af dessa har det uppfördes berget hufvudsakligen bestått af fluspat.

Falun i januari 1902

Th. Dahlblom